

[Industriministeren]

weekend, hvis han ikke har alt for meget imod det.

Hr. Dyremose og senere hr. Ellemann-Jensen sagde: der har jo været tid nok. Jeg forstår det ikke som en bebrejdelse for, at vi ikke tidligere er kommet med 2. og 3. direktiv. Jeg tror, vi har været meget enige i forhandlingerne i årenes løb om, at erhvervsudvalget, folketinget og for den sags skyld ministeriet ligesom ikke har kræfter til at lade meget store upersonlige selskabsdirektiver komme mere end et enkelt ad gangen. Jeg mener, at bl. a. hr. Dyremose og hans parti ved tidligere lejlighed har haft stærke ønsker om at skubbe en lovgivning, som nu er gennemført, til en senere samling. Vi havde været endnu længere bagud med gennemførelsen af disse love, hvis ikke vi andre havde holdt ved og havde sørget for, at de kom gennem.

Ikke specielt for at glæde hr. Dyremose, men fordi der har været nogen omtale i pressen, som hr. Dyremose i stort omfang i dag har fulgt op, og fordi dele af hr. Ellemann-Jensens indlæg også kom ind på det, må jeg måske gå lidt i dybden med kapitalkravet til anpartsselskaber og forholdet mellem det EF-nødvendige og det øvrige og forholdet til det såkaldte Gomardpanel.

Hr. Dyremose fandt forslaget om forhøjelse af indskudskapitalen i anpartsselskaber fra 30.000 til 100.000 kr., forstod jeg på ham, fuldstændig urimeligt. Det er rigtigt at bemærke, hvad jeg også gør, at forslaget ikke skyldes 2. direktiv, som ikke vedrører anpartsselskaber. Det skyldes det forhold, at prisudviklingen siden 1973 har medført, at der ikke længere er et rimeligt forhold mellem kravet til mindstekapitalen og den omstændighed, at anpartshaverne ikke hæfter personligt for anpartsselskabets forpligtelser. Som det er anført i bemærkningerne til forslaget, har den nuværende meget nemme adgang til at oprette anpartsselskaber medført, at der i en række tilfælde allerede ved stiftelsen ikke har været det fornødne grundlag for selskabets fortsatte drift. En forhøjelse af kravet til mindstekapitalen vil medvirke til, at stiftelsen i højere grad sker under hensyntagen til mulighederne for en varig indtægtsgivende drift.

Når man skal bedømme rimeligheden i et forslag om forøgelse af mindstekapitalen for anpartsselskaber, må man tage i betragtning,

at de anpartsselskaber, der er registrerede ved lovens ikrafttræden, får en rimelig frist, nemlig indtil 1. januar 1985, til at bringe deres indskudskapital op på de 100.000 kr. og til at foretage den nødvendige vedtægtsændring, som har sammenhæng hermed.

Som jeg nævnte i min fremsættelsestale, har lovforslaget om aktieselskaber som hovedformål at gennemføre 2. og 3. direktiv. Selv om direktiverne ikke finder anvendelse på anpartsselskaber, har jeg fundet det hensigtsmæssigt at indføje visse dele af direktivbestemmelserne i lovforslaget om anpartsselskaber i tilpasset form. Direktivbestemmelserne nødvendiggør i sig selv omfattende ændringer i den gældende aktieselskabslov, herunder navnlig ændringer af redaktionel karakter.

For at undgå alt for hyppige ændringer i selskabslovene har jeg som nævnt samtidig benyttet lejligheden til at medtage ændringer, som på baggrund af udviklingen gennem de 7 år, hvor selskabslovene har været i kraft, forekommer mig hensigtsmæssige. Ændringerne, som altså ikke er foreskrevet i direktiverne, er af vidt forskellig betydning og karakter. På den ene side kan nævnes reglerne om forbud mod aktionærlån og de nye detaljerede regler om indløsning, på den anden side regler af mere administrativ karakter, f. eks. om overregistrators kompetence. Ændringer af den sidste art udgør sammen med de rent redaktionelle ændringer og konsekvensændringer den største del af lovforslagene, nemlig 50 punkter i lovforslaget om aktieselskaber og ca. 60 i lovforslaget om anpartsselskaber. Jeg skal endvidere fremhæve, at selv om gennemførelsen af 2. og 3. direktiv alt i alt vil medføre en skærpelse af de gældende selskabslove, så er jo da nogle af lovforslagets punkter i stand til at give visse lempelser i vilkårene for erhvervsvirksomhed i selskabsform.

Hr. Dyremose og ligeledes hr. Ellemann-Jensen kom ind på selskabsretspanelets medvirken ved lovforslagene udarbejdelse. Jeg kan herom oplyse, at selskabspanelet allerede i 1978 fik forelagt det daværende lovforslag om gennemførelse af 2. direktiv til udtalelse. Endvidere har man inden vedtagelsen af 3. direktiv ligeledes forelagt dette for selskabsretspanelet, der således i forvejen var bekendt med en meget stor del af ændringerne i de lovforslag, som nu forelægges. Disse lov-